

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 947

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 15 octombrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 441 din 23 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) și (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, coroborate cu dispozițiile art. 483 alin. (3) și ale art. 492 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	2–7
Decizia nr. 498 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018	8–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
857. — Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Constanța de către domnul Niculescu George-Sergiu.....	11
858. — Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Tulcea de către domnul Iordan Alexandru-Cristian	11
859. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Constanța de către domnul Coșa Silviu-Iulian	12
860. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Tulcea de către doamna Giurgiuvanu Teodora	12
861. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2020 al Societății Naționale de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. — Călători” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor	13–15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.350. — Ordin al ministrului tineretului și sportului pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 553/2019 privind aprobarea modelului Protocolului pentru formarea și atestarea ca antrenor într-o ramură de sport	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 441**

din 23 iunie 2020

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) și (5)
din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii,
coroborate cu dispozițiile art. 483 alin. (3) și ale art. 492 alin. (1) teza întâi
din Codul de procedură civilă, precum și a dispozițiilor art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004
privind statutul judecătorilor și procurorilor**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3), sintagma „*se poate exercita recurs*”, și alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, corelate cu dispozițiile art. 483 alin. (3) și ale art. 492 din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Daniel-Marius Șerbănescu în Dosarul nr. 3.368/1/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.460D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, coroborate cu dispozițiile art. 483 alin. (3) și ale art. 492 din Codul de procedură civilă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 381 din 31 mai 2018. Se mai solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, invocând jurisprudența Curții Constituționale potrivit căreia legiuitorul poate, în considerarea unor situații deosebite, să instituie reguli speciale de procedură. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, pune concluzii de respingere a acesteia ca neîntemeiată, invocând Decizia nr. 326 din 21 mai 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.368/1/2017/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. (3), sintagma „se poate exercita recurs”, și alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al**

Magistraturii, corelate cu art. 483 alin. (3) și art. 492 din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor. Excepția a fost invocată de Daniel-Marius Șerbănescu într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de Inspecția judiciară împotriva Hotărârii nr. 11P din 20 septembrie 2017, pronunțată de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru procurori în materie disciplinară, prin care a fost admisă, în parte, acțiunea disciplinară întemeiată, între altele, pe încălcarea dispozițiilor art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 sunt neconstituționale, având în vedere faptul că hotărârea în materie disciplinară a unei secții a Consiliului Superior al Magistraturii este susceptibilă numai de recurs, care este o cale extraordinară de atac, numai de drept, fără caracter devolutiv, în care, cu excepția înscrisurilor, nu se pot administra probe noi. În acest sens, se mai susține că, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară nu sunt instanțe judecătorești, ci instanțe extrajudiciare, hotărârile disciplinare fiind susceptibile de controlul judecătoresc, exercitat de instanțele judecătorești. De asemenea, se susține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, o instanță trebuie să aibă plenitudine de jurisdicție, respectiv să poată statua asupra tuturor chestiunilor de fapt și de drept pertinente, invocând în acest sens Hotărârea din 13 februarie 2003, pronunțată în Cauza *Chevrolet împotriva Franței*. Totodată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, în cazul atacării hotărârilor în materie disciplinară ale unui Consiliu Superior al Magistraturii la instanța judecătorească, aceasta din urmă trebuie să exercite un control veritabil asupra hotărârilor disciplinare ale Consiliului Superior al Magistraturii, inclusiv prin reexaminarea faptelor, în caz contrar fiind încălcat art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocând hotărârile din 21 iunie 2016, pronunțate în cauzele *Tato Marinho dos Santos Costa Alves dos Santos et Figueiredo împotriva Portugaliei sau Ramos Nunes de Carvalho e Sá împotriva Portugaliei*. Or, se susține că, potrivit dispozițiilor legale criticate, hotărârea în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii poate fi cenzurată de Înalta Curte de Casație și Justiție exclusiv pe calea recursului, doar pentru motive de drept (de nelegalitate), fără posibilitatea administrării de probe noi (cu excepția înscrisurilor) sau a reevaluării faptelor, astfel că instanța judecătorească nu are plenitudine de jurisdicție și nu poate exercita un control suficient asupra hotărârii disciplinare, ceea ce este neconstituțional.

6. De asemenea, tot în legătură cu prevederile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, coroborate cu cele ale art. 483 alin. (3) și ale art. 492 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă, se mai susține că acestea contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 26 alin. (1) privind viața intimă, familială și privată, prin raportare la art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât norma convențională include și dreptul la o activitate profesională, astfel încât o sancțiune disciplinară constituie o ingerință în dreptul la activitate și carieră profesională, dimensiune a dreptului la viață privată socială, invocând în acest sens Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 14 ianuarie 2014, pronunțată în Cauza *Mateescu împotriva României*. Prin urmare, se susține că violarea dreptului constituțional la un proces echitabil, interpretat în lumina art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană, atrage automat și violarea art. 26 alin. (1) din Constituție, interpretat în lumina art. 8 paragraful 1 din Convenție, în dimensiunea sa procedurală.

7. Totodată, se mai susține că prevederile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 contravin art. 16 alin. (1) și (2) și art. 124 alin. (2) din Constituție, interpretate, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, în lumina art. 14 din Convenția europeană și a prevederilor art. 1 din Protocolul adițional nr. 12, care garantează dreptul la egalitate și nediscriminare, inclusiv în fața legii și în justiție, dat fiind faptul că toate persoanele care desfășoară o activitate de muncă, fie salariați, fie funcționari publici, au dreptul la un proces echitabil și la respectarea vieții lor private, în dimensiunea sa procedurală, în fața unei instanțe judecătorești (fie pentru litigii de muncă, fie de contencios administrativ), bucurându-se de plenitudine de jurisdicție, atât în fapt, cât și în drept, în timp ce magistrații, fără nicio justificare temeinică și rațională, nu se bucură de acest drept, ceea ce este discriminatoriu.

8. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, se susține că, potrivit acestui text de lege, hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care se soluționează recursul împotriva hotărârii în materie disciplinară a unei secții a Consiliului Superior al Magistraturii nu este susceptibilă de nicio cale de atac, ceea ce contravine prevederilor art. 129 din Constituție. Deși este dată în recurs, hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție este prima și singura hotărâre judecătorească pronunțată într-o cauză disciplinară privind un magistrat, deoarece Consiliul Superior al Magistraturii, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, nu este o instanță judecătorească, ci o instanță extrajudiciară, care nu pronunță hotărâri judecătorești. Or, se susține că, în acest condiții, această hotărâre ar trebui să fie susceptibilă măcar de o cale de atac, în acord cu dispozițiile art. 129 din Constituție, potrivit căruia legiuitorul a fost împuternicit să stabilească numărul căilor de atac, termenele și condițiile de exercitare ale acestora, instanțele competente, iar nu să decidă pur și simplu dacă există sau nu o cale de atac împotriva unei hotărâri judecătorești. Invocă în acest sens deciziile Curții Constituționale nr. 500 din 15 mai 2012 și nr. 967 din 20 noiembrie 2012.

9. De asemenea, consideră că dispozițiile art. 51 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 contravin și prevederilor art. 16 și ale art. 124 alin. (2) din Constituție, interpretate, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, în lumina art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a art. 1 din Protocolul adițional nr. 12 la Convenție, care garantează dreptul la egalitate și nediscriminare, inclusiv în fața legii și în justiție, care este egală pentru toți. Toate persoanele care desfășoară o activitate de muncă au dreptul la o cale de atac împotriva primei hotărâri judecătorești în materie

disciplinară, în timp ce magistrații, fără nicio justificare temeinică și rațională, nu se bucură de acest drept de a exercita o cale de atac împotriva primei hotărâri judecătorești pronunțate în cauză, ceea ce este discriminatoriu.

10. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, se susține că aceste prevederi legale contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul de drept și principiul legalității, în componenta sa privind calitatea legii, în interpretarea căora Curtea Constituțională a statuat constant că o normă legislativă neclară și imprecisă este neconstituțională. În acest sens se susține că, raportat la înțelesul dat de Dicționarul explicativ al limbii române, noțiunile de „manifestare”, „onoare” și „prestigiu” cuprinse în textul vizat de excepția de neconstituționalitate sunt extrem de cuprinzătoare, generale și echivoce, lăsând interpretului o largă marjă de apreciere și arbitrar, în angajarea răspunderii disciplinare a magistraților. Or, o prevedere legală ce a preluat o expresie generală, atotcuprinzătoare, pentru a defini o abatere disciplinară ce poate atrage sancțiuni foarte grave pentru magistrați, inclusiv excluderea din magistratură, nu îndeplinește exigențele constituționale privind principiul legalității, în componenta sa referitoare la calitatea legii, ceea ce contravine și prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. În acest sens, se mai susține că lipsa unor criterii minime, detalieri, precizări, în scopul stabilirii, în mod transparent și întemeiat, a manifestărilor magistraților prin care se încalcă onoarea, probitatea profesională și, implicit, prestigiul justiției, lasă loc arbitrarului și unor interpretări subiective. Invocă Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 1 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Păduraru împotriva României*, arătând că, în speță, inconsecvența în interpretarea legii aparține aceleiași autorități care, în condițiile unor norme imprecise conținute de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, au făcut posibilă existența, la nivelul Inspekției Judiciare, a unor interpretări contradictorii, cu afectarea gravă a calității înfăptuirii actului de justiție.

11. În acest sens, se mai susține că prevederile legale criticate instituie un regim neclar, atât pentru persoana care se poate afla în ipoteza normei, cât și pentru instanța chemată să judece cauza disciplinară, întrucât acestea, în lipsa unor repere clare cu privire la categoriile de acte materiale ce intră în sfera de reglementare a normelor legale criticate, a limitelor între care executarea acestor acte materiale reprezintă comportamente acceptate, precum și a celor dincolo de care pot constitui atingeri aduse onoarei și demnității profesiei de magistrat, fac posibil ca, pe de o parte, magistrații să nu-și poată adapta comportamentul la exigențele ce decurg din eventuala interpretare pe care ar putea să o dea autoritatea publică conduitei acestora, iar, pe de altă parte, instanța disciplinară are libertatea de a interpreta norma specifică după cum îi dictează conștiința, în condițiile unei norme absolut imprevizibile și fără a avea niciun reper accesibil pentru a pronunța o hotărâre temeinică și legală, lăsând loc astfel arbitrarului în activitatea sa.

12. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența incidentă a Curții Constituționale, spre exemplu deciziile nr. 165 din 25 februarie 2010, nr. 128 din 1 februarie 2011. De asemenea, se apreciază că respectarea principiilor de drept este asigurată în cadrul litigiului de către instanța de judecată, în procesul de interpretare și aplicare a legii, în funcție de circumstanțele concrete de fapt și de drept deduse judecății, inclusiv din perspectiva beneficiului drepturilor și garanțiilor reglementate de legea aplicabilă, iar nu prin mecanismul excepției de

neconstituționalitate, care nu are scopul de a suplini lipsa de reglementare a unor ipoteze dorite de autorul excepției. Mai mult, în jurisprudența sa, Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție a reținut că, în raport cu specificul litigiilor în materia răspunderii disciplinare a magistraților și în deplin acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în calea de atac exercitată potrivit art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 sunt supuse analizei inclusiv criticile referitoare la temeinicia hotărârii instanței de disciplină, în ceea ce privește stabilirea situației de fapt și aprecierea probatoriului administrat.

13. De asemenea, se mai apreciază că prevederile art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 răspund cerințelor de claritate, precizie și previzibilitate, întrucât se presupune în mod rezonabil că destinatarul normei juridice criticate are reprezentarea clară a noțiunilor de „manifestare”, „onoare” și „prestigiu” cuprinse în ipoteza normativă criticată, revenind instanței de disciplină în fond, precum și instanței judecătorești, în recurs, sarcina de a realiza, în raport cu circumstanțele concrete și particulare ale fiecărui diferend disciplinar, un proces complex de apreciere a actelor și a faptelor care se circumscriu abaterii reglementate de dispozițiile în discuție. Mai mult, se apreciază că cerințele constituționale și convenționale referitoare la calitatea legii nu impun un plus de precizie și claritate, în sensul invocat de autorul excepției, respectiv de reglementare în concret a actelor și a faptelor ce pot fi calificate drept manifestări ce pot aduce atingere onoarei, demnității profesiei de magistrat și justiției.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl reprezintă prevederile art. 51 alin. (3), sintagma „se poate exercita recurs”, și alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, corelate cu dispozițiile art. 483 alin. (3) și ale art. 492 din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

18. Prin Decizia nr. 381 din 31 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 20 iulie 2018, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt constituționale doar în măsura în care se interpretează că

„recursul” prevăzut de acestea este o cale devolutivă de atac împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, pronunțate în materie disciplinară. De asemenea, ulterior încheierii de sesizare, art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 a fost modificat prin art. 15 pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2019 privind unele măsuri temporare referitoare la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, formarea profesională inițială a judecătorilor și procurorilor, examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, stagiul și examenul de capacitate al judecătorilor și procurorilor stagiați, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară și Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 20 februarie 2019. Astfel, potrivit art. 15 pct. 7 din acest act normativ: „Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: (...)”

7. La articolul 51, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

«Art. 51: (3) Împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (1) se poate exercita recurs în termen de 15 zile de la comunicare de către judecătorul sau procurorul sancționat ori, după caz, de Inspekția Judiciară. Competența soluționării recursului aparține Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Din Completul de 5 judecători nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii sau judecătorul sancționat disciplinar.»

19. Totodată, în legătură cu obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea mai reține că, deși potrivit încheierii de sesizare, acesta se referă la prevederile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, corelate cu cele ale art. 483 alin. (3) și art. 492 din Codul de procedură civilă, din motivarea excepției rezultă că sunt criticate strict prevederile art. 492 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă. Prin urmare, în prezenta cauză, Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate prevederile art. 51 alin. (3) și (5) din Legea nr. 317/2004, coroborate cu dispozițiile art. 483 alin. (3) și ale art. 492 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă, precum și prevederile art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 51 alin. (3) și (5) din Legea nr. 317/2004: „(3) Împotriva hotărârilor prevăzute la alin. (1) se poate exercita recurs în termen de 15 zile de la comunicare de către judecătorul sau procurorul sancționat ori, după caz, de Inspekția Judiciară. Competența soluționării recursului aparține Completului de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Din Completul de 5 judecători nu pot face parte membrii cu drept de vot ai Consiliului Superior al Magistraturii sau judecătorul sancționat disciplinar.

.....
(5) Hotărârea prin care se soluționează recursul prevăzut la alin. (3) este irevocabilă.”

— Art. 483 alin. (3) din Codul de procedură civilă: „Recursul urmărește să supună Înaltei Curți de Casație și Justiție examinarea, în condițiile legii, a conformității hotărârii atacate cu regulile de drept aplicabile.”

— Art. 492 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă: „În instanța de recurs nu se pot produce noi probe, cu excepția înscrisurilor noi, care pot fi depuse, sub sancțiunea decăderii, odată cu cererea de recurs, respectiv odată cu întâmpinarea.”

— Art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004: „*Constituie abateri disciplinare:*

a) *manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu;*”.

20. Curtea mai reține că dispozițiile art. 51 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, la care fac referire dispozițiile art. 51 alin. (3) din aceeași lege, au următorul conținut (în forma anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2019): „*Hotărârile secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a soluționat acțiunea disciplinară se redactează, obligatoriu, în termen de cel mult 20 de zile de la pronunțare și se comunică, de îndată, în scris, judecătorului sau procurorului vizat, precum și Inspecției Judiciare ori, după caz, titularului acțiunii disciplinare care a exercitat-o. Comunicarea hotărârilor este asigurată de Secretariatul general al Consiliului Superior al Magistraturii.*”

21. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul de drept și principiul legalității, în componenta sa privind calitatea legii, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, art. 26 alin. (1) referitor la viața intimă, familială și privată, art. 124 alin. (2) privind caracterul unic, imparțial și egalitar al justiției, art. 129 — *Folosirea căilor de atac*. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, art. 8 paragraful 1 — *Dreptul la respectarea vieții private și de familie*, art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 — *Interzicerea generală a discriminării* cuprins în Protocolul nr. 12 adițional la aceeași Convenție.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că prevederile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 sunt neconstituționale deoarece hotărârea în materie disciplinară a unei secții a Consiliului Superior al Magistraturii este susceptibilă numai de recurs, care este o cale extraordinară de atac, numai de drept, fără caracter devolutiv.

23. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că prin Decizia nr. 381 din 31 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 20 iulie 2018, a constatat că acestea sunt constituționale doar în măsura în care se interpretează că „recursul” prevăzut de acestea este o cale devolutivă de atac împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii pronunțate în materie disciplinară. La paragraful 24 al acestei decizii, Curtea a constatat că, în materia răspunderii disciplinare a magistraților, în faza care se desfășoară în fața secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, potrivit dispozițiilor Legii nr. 317/2004 și celor ale Codului de procedură civilă, se asigură respectarea principiului contradictorialității, magistratul în cauză fiind citat, putând fi reprezentat de un alt judecător sau procuror ori asistat sau reprezentat de avocat, având dreptul să ia cunoștință de toate actele dosarului și să solicite administrarea de probe în apărare. Împotriva hotărârii de sancționare a secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii există o cale de atac, și anume recursul în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători, prevăzut de art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004. Curtea a constatat, la paragraful 25 al Deciziei nr. 381 din 31 mai 2018, că acest „recurs” nu trebuie calificat ca fiind acea cale extraordinară de atac prevăzută de Codul de procedură civilă, ci ca o veritabilă cale de atac devolutivă împotriva hotărârii

organului disciplinar (Consiliul Superior al Magistraturii, prin secțiile sale, având rolul unei instanțe de judecată) — cale de atac soluționată de către o instanță judecătorească, anume Înalta Curte de Casație și Justiție, prin luarea în considerare a tuturor aspectelor și prin verificarea atât a legalității procedurii, cât și a temeiniciei hotărârii instanței disciplinare. Acesta este și sensul art. 134 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia „*Hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție*”.

24. Astfel, Curtea a constatat la paragraful 30 al Deciziei nr. 381 din 31 mai 2018 că, întrucât recursul reglementat de art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 este singura cale de acces la o instanță judecătorească, în materie disciplinară, a judecătorilor și procurorilor, această cale de atac împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să fie una efectivă, devolutivă, care să asigure toate garanțiile dreptului de acces la instanță și ale unui proces echitabil, prin luarea în considerare a tuturor aspectelor și prin verificarea atât a legalității procedurii, cât și a temeiniciei hotărârii instanței disciplinare, acesta fiind și sensul art. 134 alin. (3) din Constituție. În măsura în care acest „recurs”, prevăzut de dispozițiile art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004, este calificat drept calea extraordinară de atac prevăzută de Codul de procedură civilă, aceste dispoziții sunt neconstituționale, întrucât nu asigură un remediu efectiv, care să fie la dispoziția unui magistrat sancționat disciplinar, în fața unei instanțe, așa cum impun dispozițiile art. 134 alin. (3) din Constituție și jurisprudența constantă a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

25. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 (potrivit cărora „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”), precum și faptul că încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost pronunțată anterior publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei nr. 381 din 31 mai 2018, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 este devenită inadmisibilă. Prin urmare, chiar dacă, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, în temeiul deciziei anterior menționate, prin care s-a admis excepția, prezenta decizie poate constitui motiv al unei cereri de revizuire, conform art. 509 alin. (1) pct. 11 din Codul de procedură civilă, raportat la incidența acestor ultime articole în speță (a se vedea în acest sens Decizia nr. 22 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 9 martie 2015, paragraful 18, Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016, paragrafele 19—23, sau Decizia nr. 365 din 2 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 22 august 2016, paragraful 40).

26. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, se susține că, potrivit acestui text de lege, hotărârile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători prin care soluționează „recursul” prevăzut la art. 51 alin. (3) din aceeași lege sunt irevocabile. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, acest lucru contravine art. 16 și 129 din Constituție.

27. În legătură cu aceste susțineri, Curtea reține că, prin Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 26 mai 2020, paragrafele 35—39, Curtea a reținut că, referitor la terminologia folosită de textul de lege criticat, potrivit art. 8 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură

civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, „De la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, referirile din cuprinsul actelor normative la hotărârea judecătorească «definitivă și irevocabilă» sau, după caz, «irevocabilă» se vor înțelege ca fiind făcute la hotărârea judecătorească «definitivă»”. Așadar, începând cu data de 1 februarie 2013, referirea la hotărârea „irevocabilă” din cuprinsul art. 51 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 se înțelege ca fiind făcută la hotărârea „definitivă”. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 129 din Constituție, potrivit cărora părțile interesate pot exercita căile de atac, în condițiile legii, Curtea a reținut că, așa cum a statuat în jurisprudența sa, în exercitarea prerogativelor sale privind reglementarea căilor de atac sau exceptarea de la exercitarea lor, legiuitorul trebuie să aibă în vedere și respectarea celorlalte principii și texte constituționale de referință (a se vedea în acest sens Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 18 iulie 2012). Totodată, Curtea a reținut în jurisprudența sa că, prin reglementarea unei singure căi de atac (contestația) împotriva hotărârilor plenului Consiliului Superior al Magistraturii, fără posibilitatea ca hotărârea instanței judecătorești privind soluționarea contestației să mai poată fi atacată, nu se încalcă art. 21 și 24 din Constituție, de vreme ce părțile beneficiază pe tot parcursul judecării contestației de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal de toate garanțiile necesare asigurării unui proces echitabil și a dreptului la apărare [a se vedea în acest sens Decizia nr. 311 din 8 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 15 octombrie 2018, paragraful 24, prin care Curtea s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 29 alin. (9) din Legea nr. 317/2004, potrivit cărora hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care se soluționează contestația împotriva hotărârilor plenului Consiliului Superior al Magistraturii privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor este definitivă].

28. Având în vedere acestea, Curtea a mai constatat, prin decizia menționată, că, așa cum a reținut la paragraful 30 al Deciziei nr. 381 din 31 mai 2018, precitată, întrucât recursul reglementat de art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 este singura cale de acces la o instanță judecătorească, în materie disciplinară, a judecătorilor și procurorilor, această cale de atac împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii trebuie să fie una efectivă, devolutivă, care să asigure toate garanțiile dreptului de acces la instanță și ale unui proces echitabil, prin luarea în considerare a tuturor aspectelor și prin verificarea atât a legalității procedurii, cât și a temeiniciei hotărârii instanței disciplinare, acesta fiind și sensul art. 134 alin. (3) din Constituție, potrivit căruia hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție. Așadar, împrejurarea că hotărârea Înaltei Curți de Casație și Justiție — pronunțată în soluționarea „recursului” împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară — este definitivă nu echivalează cu încălcarea dispozițiilor art. 129 din Constituție, care se interpretează în coroborare și cu celelalte principii și texte constituționale, de vreme ce calea de atac împotriva hotărârilor secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, prevăzută chiar de Constituție, este una efectivă, devolutivă, care asigură toate garanțiile dreptului la un proces echitabil.

29. Astfel, referitor la aplicarea considerentelor reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, precitată, și Decizia nr. 967 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2012, invocate de autorul excepției de neconstituționalitate din prezenta cauză, Curtea s-a pronunțat asupra unor susțineri

identice și în Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2020, anterior citată, paragraful 38, și a reținut că aceste susțineri nu pot fi primite. Considerentele pe care s-au bazat soluțiile de admitere a excepțiilor de neconstituționalitate ce au format obiectul Deciziei nr. 500 din 15 mai 2012 și Deciziei nr. 967 din 20 noiembrie 2012 nu sunt aplicabile și în prezenta cauză, deoarece acestea se referă la materia contravențiilor la regimul circulației pe drumurile publice și, respectiv, la imposibilitatea exercitării oricărei căi de atac de către părțile unui proces, determinată de un criteriu subiectiv, de natură pecuniară, legat de valoarea obiectului cauzei deduse judecării. Totodată, prin aceste decizii, Curtea a constatat că eliminarea controlului judiciar al hotărârilor pronunțate în primă instanță aduce atingere art. 129 din Constituție raportat la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul la apărare, reprezentând în același timp o încălcare a cerințelor unui proces echitabil sau a egalității în fața legii.

30. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, raportată la prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, deoarece creează discriminări între magistrați, pe de-o parte, și celelalte persoane care desfășoară o activitate de muncă, pe de altă parte, sub aspectul procedurii disciplinare — mai exact, sub aspectul existenței unui dublu grad de jurisdicție —, prin decizia menționată, paragraful 39, Curtea a reținut că aceasta este neîntemeiată. Așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, însăși Legea fundamentală stabilește rolul de instanță de judecată al Consiliului Superior al Magistraturii, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor. De asemenea, în privința căilor de atac, art. 134 alin. (4) din Constituție prevede că hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii în materie disciplinară pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție. Așadar, având în vedere statutul juridic special al magistraților, sub aspectul procedurii disciplinare, reglementat chiar prin Constituție, cele două categorii de persoane pe care le compară autorul excepției se află în situații juridice diferite, aspect ce justifică instituirea de către legiuitor, în ceea ce le privește, a unui regim juridic diferit.

31. Cât privește dispozițiile din Codul de procedură civilă, invocate de autorul excepției de neconstituționalitate, prin Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2020, paragrafele 40 și 41, Curtea a constatat că acestea reglementează obiectul și scopul recursului, instanța competentă să soluționeze recursul, precum și faptul că în instanța de recurs nu se pot produce noi probe, cu excepția înscrisurilor noi. Or, aceste prevederi procedurale nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, de altfel, acestea fiind criticate, în special, pentru susținerea criticilor privind neconstituționalitatea art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004. În final, Curtea a reținut că dispozițiile art. 124 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, nu au incidență în cauză.

32. Având în vedere faptul că motivarea prezentei excepții de neconstituționalitate este identică cu cea asupra căreia Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2020, anterior citată, cele statuate în această decizie își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

33. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 se susține, în esență, că aceste prevederi legale contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul de drept și principiul legalității, în componenta sa privind calitatea legii, deoarece noțiunile de „manifestare”, „onoare” și „prestigiu” cuprinse în textul vizat de excepția de neconstituționalitate sunt extrem de cuprinzătoare, generale și echivoce, făcând posibilă existența, la nivelul Inspecției Judiciare, a unor interpretări contradictorii, cu afectarea gravă a calității îndeplinirii actului de justiție.

34. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că prevederile art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție și cu o motivare similară. Astfel, prin Decizia nr. 326 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, statuând că, potrivit textului de lege criticat, constituie abateri disciplinare manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu. Așadar, din perspectiva cerințelor de calitate ale legii, textul de lege criticat este clar, precis și previzibil, în sensul că orice manifestare de natură a aduce atingere valorilor protejate în ipoteza normativă criticată, săvârșită în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu, constituie abatere disciplinară. Faptul că legiuitorul nu a enumerat toate cazurile în care asemenea manifestări pot constitui abateri disciplinare se datorează gradului de abstractizare pe care trebuie să îl întrunească norma legală, revenind interpretului acesteia rolul de a identifica toate cazurile concrete, de natură a se încadra în ipoteza textului de lege criticat (paragraful 22).

35. Prin decizia menționată, paragrafele 23 și 24, Curtea a mai statuat că, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului

despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. Previzibilitatea legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 4 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 1 octombrie 2018, paragraful 47, Hotărârea Curții europene din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 35, Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni împotriva României*, paragraful 35, sau Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragraful 109). Mai mult, din formularea motivelor de neconstituționalitate, Curtea a reținut că excepția vizează o deficiență de redactare a textului de lege criticat, aspect care nu este de natură a contraveni caracterului previzibil al normei legale, dat fiind faptul că, având în vedere calitatea lor de judecători sau procurori, destinatarii acesteia pot determina înțelesul dispoziției normative. În sensul jurisprudenței Curții europene, din cauza principiului generalității legilor, conținutul acestora nu poate prezenta o precizie absolută. Una dintre tehnicile-tip de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. De asemenea, numeroase legi se folosesc de eficacitatea formulelor mai mult sau mai puțin vagi pentru a evita o rigiditate excesivă și a se putea adapta la schimbările de situație, interpretarea și aplicarea unor asemenea norme legale depinzând de practică (a se vedea, de exemplu, Hotărârea din 25 mai 1993, pronunțată în Cauza *Kokkinakis împotriva Greciei*, paragraful 40, sau Hotărârea din 11 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 31).

36. Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

37. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 51 alin. (3) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Daniel-Marius Șerbănescu în Dosarul nr. 3.368/1/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 51 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, coroborate cu dispozițiile art. 483 alin. (3) și ale art. 492 alin. (1) teza întâi din Codul de procedură civilă, precum și dispozițiile art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 498

din 25 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19
din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018, excepție ridicată de Filip Dumitrof în Dosarul nr. 401/87/2018 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Completul specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 820D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar note scrise în susținerea admiterii excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune, în principal, concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul excepției face referire la alte texte de lege care ar fi încălcate prin art. 19 din Legea nr. 3/2018, acesta efectuând, de altfel, doar o invocare formală a dispozițiilor constituționale pretins încălcate. În subsidiar, pe fondul excepției de neconstituționalitate, solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată, apreciind că este atributul legiuitorului să intervină asupra actelor normative și să reglementeze situații care să corespundă nevoilor sociale existente la un moment dat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 10 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 401/87/2018, **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Completul specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Filip Dumitrof cu ocazia judecării unei cauze civile având ca obiect *recalculare pensie*, în contradictoriu cu pârâta Casa Județeană de Pensii Teleorman.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece încalcă normele de tehnică legislativă care impun existența unei concordanțe între motivele și/sau scopul unui act normativ, pe de o parte, și efectele juridice

ale acestuia, pe de altă parte. Această cerință imperativă rezultă implicit din art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit căruia actul normativ trebuie „să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă”. Arată că într-o lege nu pot fi folosiți termeni generici fără o definire clară și o reglementare expresă, fără echivoc, deoarece se încalcă principiul constituțional care garantează realizarea dreptului acordat și se încalcă dispozițiile art. 53 din Constituție, care instituie cazurile când se poate restrânge exercițiul unui drept.

7. Autorul excepției apreciază că se încalcă și art. 15 alin. (1) din Constituție, întrucât prin art. 19 din Legea nr. 3/2018 se prevede că în perioada 1 ianuarie—1 iulie 2018 valoarea punctului de pensie este de 1.000 lei, context în care se anulează drepturile acordate pensionarilor potrivit art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010, în sensul că „valoarea punctului de pensie se majorează anual cu 100% din rata medie anuală a inflației, la care se adaugă 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat”. Așa fiind, susține că art. 19 din Legea nr. 3/2018 nu abrogă și nici nu prorogă art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 și arată că, mai mult, în nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative, se prevede că dispozițiile Legii nr. 263/2010, respectiv ale art. 102 alin. (2) privind majorarea anuală a valorii punctului de pensie stabilit de lege, reprezintă pragul minim, urmând ca valoarea superioară a punctului de pensie să poată fi stabilită prin legea anuală a bugetului asigurărilor sociale de stat.

8. Prin urmare, autorul excepției consideră că modul în care a fost reglementat art. 19 din Legea nr. 3/2018 s-a realizat cu încălcarea prevederilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, și anume a celor ale art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 36 alin. (1), potrivit cărora în procesul de legiferare este interzisă instituirea acelorași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative, iar în cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice.

9. **Tribunalul Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Completul specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că prevederile art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018 sunt constituționale și nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, întrucât este atributul legiuitorului să intervină asupra actelor normative și să reglementeze situații care să corespundă nevoilor sociale existente la un moment dat, iar acceptarea susținerilor autorului excepției de neconstituționalitate ar echivala cu imposibilitatea legiuitorului de a mai modifica sistemul de pensii pe motiv că ar crea diferențe față de sistemul anterior reglementat. Instanța de judecată învederează faptul că acordarea drepturilor de pensie și stabilirea valorii punctului de pensie astfel încât să nu aibă impact negativ asupra bugetului general consolidat sunt

de/reprezintă competența legiuitorului și nu afectează dreptul constituțional la pensie, prin prevederile art. 19 din Legea nr. 3/2018 adoptându-se o măsură proporțională cu situația care a determinat-o, respectiv impactul bugetar prin majorarea valorii punctului de pensie.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 3 ianuarie 2018, potrivit cărora „*În perioada 1 ianuarie—1 iulie 2018 valoarea punctului de pensie este de 1.000 lei.*”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) în componenta referitoare la calitatea legii, ale art. 15 alin. (1) potrivit cărora „*Cetățenii beneficiază de drepturile și de obligațiile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea*”, precum și celor ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, raportat la situația de fapt din speță, Curtea constată că autorul acesteia este pensionar pentru limită de vârstă și vechime integrală, iar prin acțiunea civilă aflată pe rolul Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal a solicitat recalcularea pensiei, prin majorarea punctului de pensie începând cu 1 ianuarie 2018, în conformitate cu prevederile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, potrivit cărora „*valoarea punctului de pensie se majorează anual cu 100% din rata medie anuală a inflației, la care se adaugă 50% din creșterea reală a câștigului salarial mediu brut realizat*”.

16. Din succesiunea actelor normative relevante în materia analizată, referitor la stabilirea valorii punctului de pensie, Curtea reține următoarele:

— potrivit art. 102 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, „*La data intrării în vigoare a prezentei legi, valoarea punctului de pensie este de 732,8 lei.*” Această valoare a punctului de pensie a rămas nemodificată, în același cuantum, și în anii 2011 și 2012;

— potrivit art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2013, „*În anul 2013 valoarea punctului de pensie este de 762,1 lei.*”;

— potrivit art. 18 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014 nr. 340/2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 12 decembrie 2013, „*În anul 2014 valoarea punctului de pensie este de 790,7 lei.*”;

— potrivit art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri

publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 18 decembrie 2014, „*Prin derogare de la prevederile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2015 valoarea punctului de pensie se majorează cu 5% și este de 830,2 lei.*” De asemenea, prin art. 18 din capitolul III al Legii bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2015 nr. 187/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 30 decembrie 2014, se prevede că „*În anul 2015 valoarea punctului de pensie este de 830,2 lei.*”;

— potrivit art. 17 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2016 nr. 340/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 942 din 19 decembrie 2015, „*În anul 2016 valoarea punctului de pensie este de 871,7 lei.*”;

— potrivit art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, „*În anul 2017 valoarea punctului de pensie se majorează cu 5,25% și este de 917,5 lei, potrivit prevederilor art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.*” Curtea reține, de asemenea, că prin art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 16 din 6 ianuarie 2017, s-a stipulat că „*Începând cu data de 1 iulie 2017, prin derogare de la prevederile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, valoarea punctului de pensie, stabilit potrivit art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, se majorează cu 9% și este de 1.000 lei.*”;

— potrivit art. I alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 902 din 16 noiembrie 2017, „*Începând cu data de 1 iulie 2018, prin derogare de la prevederile art. 102 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, valoarea punctului de pensie se majorează cu 10% și este de 1.100 lei.*” Curtea reține că, astfel cum rezultă din nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2017, potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, valoarea punctului de pensie era de 1.000 lei, valoare de care beneficiau toți pensionarii sistemului public de pensii. S-a învederat, de asemenea, faptul că Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare, cuprinde reglementări potrivit cărora majorările anuale ale valorii punctului de pensie prevăzute de lege reprezintă praguri minime, urmând ca valori superioare ale punctului de pensie să poată fi stabilite prin legea anuală a bugetului asigurărilor sociale de stat. S-a precizat, totodată, că, așa cum a reieșit din calculele detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare, majorarea valorii punctului de pensie începând cu data de 1 iulie 2018 de la 1.000 lei la 1.100 lei urma să genereze o cheltuială suplimentară din bugetul asigurărilor sociale de stat pentru anul 2018, în valoare totală de 3.119.690.568 lei;

— potrivit art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 3 ianuarie 2018, „*În perioada 1 ianuarie—1 iulie 2018 valoarea punctului de pensie este de 1.000 lei.*” Curtea reține, de asemenea, că bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetul asigurărilor pentru șomaj pe anul 2018, aprobate prin Legea nr. 3/2018, au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din

7 septembrie 2018, tocmai pentru a da eficiență exigențelor de corelare legislativă și cerințelor de claritate a legii, întrucât în Nota de fundamentare a acestei ordonanțe de urgență s-a precizat că, „luând în considerare prevederile Programului de guvernare 2017—2020 referitoare la adoptarea în anul 2018 a unor măsuri privind majorarea valorii punctului de pensie pentru pensionarii sistemului public de pensii, (...), având în vedere necesitatea fundamentării bugetului de stat și a bugetului asigurărilor sociale de stat și ținând seama de faptul că politica bugetară trebuie să respecte anumite constrângeri în ceea ce privește deficitul bugetar”, prin acest act normativ (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2018) s-a propus ca, începând cu data de 1 iulie 2018, valoarea punctului de pensie să fie de 1.100 lei, așa cum legiuitorul stabilise de altfel prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017, în sensul că, începând cu data de 1 iulie 2018, valoarea punctului de pensie este de 1.100 lei.

17. În contextul celor mai sus prezentate, Curtea constată faptul că în intervalul 1 ianuarie—1 iulie 2018 legiuitorul, din rațiuni de politică bugetară, a apreciat ca fiind inoportună majorarea valorii punctului de pensie, acesta rămânând plafonat la valoarea de 1.000 lei, astfel cum a fost stabilit prin art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 2/2017, începând cu data de 1 iulie 2017. Prin urmare, în intervalul 1 iulie 2017—30 iunie 2018 inclusiv, valoarea punctului de pensie a fost de 1.000 lei, întrucât, începând cu data de 1 iulie 2018, acesta a fost majorat la valoarea de 1.100 lei, în temeiul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2017.

18. În acest context, Curtea subliniază faptul că este apanajul legiuitorului să intervină asupra actelor normative prin reglementarea unor situații care să corespundă nevoilor sociale existente la un moment dat, astfel încât măsurile adoptate, în speță stabilirea valorii punctului de pensie, să nu aibă un impact negativ asupra bugetului consolidat.

19. De altfel, așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 671 din 29 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 7 februarie 2020, dispozițiile art. 47 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege*”, sunt interpretate în sensul că acordă în exclusivitate legiuitorului atribuția de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestor drepturi, inclusiv modalitățile de calcul al cuantumului lor (a se vedea spre exemplu, în acest sens,

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Filip Dumitrof în Dosarul nr. 401/87/2018 al Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Completul specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și constată că prevederile art. 19 din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2018 nr. 3/2018 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Teleorman — Secția conflicte de muncă, asigurări sociale și contencios administrativ și fiscal — Completul specializat pentru conflicte de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind încetarea exercitării,
cu caracter temporar, în condițiile legii,
a funcției publice de prefect al județului Constanța
de către domnul Niculescu George-Sergiu**

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a), ale art. 524 alin. (1) și ale art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Constanța de către domnul Niculescu George-Sergiu.

(2) Domnul Niculescu George-Sergiu predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 857.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind încetarea exercitării,
cu caracter temporar, în condițiile legii,
a funcției publice de prefect al județului Tulcea
de către domnul Iordan Alexandru-Cristian**

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a), ale art. 524 alin. (1) și ale art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Tulcea de către domnul Iordan Alexandru-Cristian.

(2) Domnul Iordan Alexandru-Cristian predă lucrările și bunurile care i-au fost încredințate în vederea exercitării atribuțiilor de serviciu în termen de 3 zile de la data prevăzută la alin. (1).

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 858.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii,
a funcției publice de prefect al județului Constanța
de către domnul Coșa Silviu-Iulian

Având în vedere prevederile art. 394 alin. (2) lit. d) și alin. (3), ale art. 397 lit. a), ale art. 509 alin. (3) și ale art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Coșa Silviu-Iulian exercită, cu caracter temporar, în condițiile legii, funcția publică de prefect al județului Constanța.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 859.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii,
a funcției publice de subprefect al județului Tulcea
de către doamna Giurgiuanu Teodora

Având în vedere prevederile art. 394 alin. (2) lit. d) și alin. (3), ale art. 397 lit. a), ale art. 509 alin. (3) și ale art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Doamna Giurgiuanu Teodora exercită, cu caracter temporar, în condițiile legii, funcția publică de subprefect al județului Tulcea.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Marcel Ion Vela

București, 14 octombrie 2020.
Nr. 860.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E
privind aprobarea bugetului
de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2020
al Societății Naționale de Transport Feroviar de Călători
„C.F.R. — Călători” — S.A., aflată sub autoritatea
Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 alin. (2) lit. b), c), d) și f) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli rectificat pe anul 2020 al Societății Naționale de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. — Călători” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, infrastructurii
și comunicațiilor,

Lucian Nicolae Bode

Ministrul muncii și protecției sociale,

Victoria Violeta Alexandru

p. Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Ioan Burduja,

secretar de stat

București, 14 octombrie 2020.

Nr. 861.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR
Societatea Națională de Transport Feroviar de Călători „C.F.R. — Călători” — S.A.
Sediul/Adresa: bd. Dinicu Golescu nr. 38, sectorul 1, București
Cod unic de înregistrare 11054545

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2020**

– mii lei –

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare BVC 2020
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.5)	1	2.023.378,34
	1	Venituri din exploatare	2	2.022.878,34
	a)	subventii, cf.prevederilor legale in vigoare	3	1.195.845,34
	b)	transferuri, cf.prevederilor legale in vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	500,00
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.7=Rd.7+Rd.19)	6	2.607.753,00
	1	Cheltuieli de exploatare (rd.8+rd.9+rd.10+rd.18), din care:	7	2.589.753,00
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	8	631.054,00
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	9	11.000,00
	C.	cheltuieli cu personalul , din care:	10	1.080.699,00
	C0	Cheltuieli de natura salariala (Rd.13+Rd.14)	11	1.026.347,00
	C1	ch. cu salariile	12	973.000,00
	C2	bonusuri	13	53.347,00
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	14	
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	15	
	C4	cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	16	1.000,00
	C5	cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	17	53.352,00
	D.	alte cheltuieli de exploatare	18	867.000,00
	2	Cheltuieli financiare	19	18.000,00
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)(rd.1-rd.6)	20	-584.374,66
IV	1	IMPOZIT PE PROFIT CURENT	21	
	2	IMPOZIT PE PROFIT AMANAT	22	
	3	VENITURI DIN IMPOZIT PE PROFIT AMANAT	23	
	4	IMPOZIT SPECIFIC UNOR ACTIVITATI	24	
	5	ALTE IMPOZITE NEPREZENTATE LA ELEMENTELE DE MAI SUS	25	
V		PROFITUL/PIERDEREA NETA A PERIOADEI DE RAPORTARE (RD.20-RD.21-RD.22+RD.23-RD.24-RD.25), din care:	26	-584.374,66
	1	Rezerve legale	27	
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	28	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	29	
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	30	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	31	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 25, 26, 27, 28 și 29.	32	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	33	
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	34	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	35	
	b)	- dividende convenite bugetului local	36	
	c)	- dividende convenite altor acționari	37	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.31 - Rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	38	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	39	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	40	
	a)	cheltuieli materiale	41	
	b)	cheltuieli cu salariile	42	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	43	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	44	
	e)	alte cheltuieli	45	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	46	250.961,19
	1	Alocații de la buget, din care:	47	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	48	6.712,00
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	49	250.961,19
X		DATE DE FUNDAMENTARE		
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	50	13.014
	2	Nr.mediu de salariați total	51	13.000
	3	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala)	52	6.502,22
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) determinat pe baza cheltuielilor de natura salariala, recalculat conform Legii anuale a bugetului de stat **)	53	5.997,67

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri rectificare BVC 2020
0	1	2	3	4
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (Rd.2/Rd.51)	54	155,61
	6	Productivitatea muncii în unitati valorice pe total personal mediu recalculata cf. Legii anuale a bugetului de stat	55	50,43
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoana)	56	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.6/Rd.1)x1000	57	1.288,81
	9	Plăți restante	58	103.000,00
	10	Creanțe restante	59	147.000,00

*) Rd 52= Rd 151 din Anexa de fundamentare nr.2

**) Rd 53= Rd 152 din Anexa de fundamentare nr.2

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 553/2019 privind aprobarea modelului Protocolului pentru formarea și atestarea ca antrenor într-o ramură de sport

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției politice pentru sport nr. 4.145 din 1.10.2020, în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. I. — Paragrafele 1 și 2 ale articolului III din anexa la Ordinul ministrului tineretului și sportului nr. 553/2019 privind aprobarea modelului Protocolului pentru formarea și atestarea ca antrenor într-o ramură de sport, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 17 mai 2019, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

„Prezentul protocol se încheie pentru cursurile de licență cu durată de 3 ani, pentru specializarea în ramură de sport a absolvenților de învățământ superior din domeniul Educației

fizice și sportului, linia Sport și performanță motrică, promoțiile .....

Prezentul protocol se încheie pentru cursurile de masterat cu durată de 2 ani, pentru specializarea în ramură de sport a absolvenților de învățământ superior cu licență în domeniul Educației fizice și sportului, programul de studii/specializarea «Educație fizică și sport», «Educație fizică și sportivă» sau «Sport și performanță motrică», promoțiile .....

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul tineretului și sportului,
Marian Ionuț Stroe

București, 7 octombrie 2020.
Nr. 1.350.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

